

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3428/2019
26.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у ванпарничном поступку расправљања заоставштине пок. АА бив. из ... и пок. ББ бив. из ..., одлучујући о ревизији учесника ВВ и ГГ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Јорданов адвокат из ... изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 123/19 (2017) од 12.02.2019. године, у седници већа одржаној 26.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија учесника ВВ и ГГ, обојица из ... изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 123/19 (2017) од 12.02.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави О. 1191/17 и О. 315/18 од 19.11.2018. године на заоставштини пок. АА и пок. ББ бив. из ..., која се састоји од имовине наведене у изреци решења, за наследник на основу закона су оглашени ДД, ВВ, ГГ, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ са наведеним уделитема.

Виши суд у Пожаревцу је решењем Гж 123/19 (2017) од 12.02.2019. године одбио као неосновану жалбу учесника ВВ и ГГ и потврдио првостепено решење.

Против правноснажног решења донесеног у другом степену учесници ВВ и ГГ су благовремено преко пуномоћника изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) у вези чл. 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку (ЗВП) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом чл. 27. ст. 2 ЗВП прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Одредбама чл. 87-131. ЗВП није посебно регулисано право странке на ревизију у поступку расправљања заоставштине, а то није учињено ни Законом о наслеђивању.

Ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствару или извршење неке друге чинидбе, ако тужилац у тужби или у току првостепеног поступка није означио вредност предмета спора нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе. Ово правило се сходно примењује и на оцену дозвољености ревизије у ванпарничном поступку расправљања заоставштине. Сходна примена овог правила у поступку за расправљање заоставштине значи да је за оцену дозвољености ревизије у том поступку меродавна вредност чисте заоставштине, која је утврђена на основу пописа и процене у ванпарничном поступку, а кад попис и процена нису вршени, меродавна је вредност на коју је плаћена судска такса.

У конкретном случају није утврђивана вредност чисте заоставштине оставилаца, а оглашени наследници су обавезани да, сразмерно својим наследним уделима, плате судску таксу у укупном износу од 24.000,00 динара. Тако одређена висина судске таксе одговара вредности заоставштине до 500.000,00 динара (тарифни број 1 тачка 1. алинеја 3 таксене тарифе), што је очигледно ниже од динарске противвредности износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије која је меродавна за оцену дозвољености ревизије у смислу чл. 403. ст. 3. ЗПП у вези чл. 30. ст. 2. ЗВП због чега изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу одредбе члана 414. ЗПП, у вези са чл. 30. ст. 2. ЗВП.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић